

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๓๐



สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔

เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง, กรม

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๒
ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๐๔/๐๗๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ตามที่ได้ยืนยัน/แจ้งมติคณะรัฐมนตรี (๑๘ มกราคม ๒๕๕๔) เกี่ยวกับผลการประชุม
คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ มาเพื่อทราบ
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจได้เสนอผลการประชุมคณะกรรมการร่วม
ภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ ไปเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี

๑. รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔

๒. เห็นชอบผลการพิจารณาและมติของคณะกรรมการ กรอ. รวม ๖ เรื่อง ดังนี้

๒.๑ ผลการดำเนินงานของคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหา
ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา

๒.๒ ผลการดำเนินงานของคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแนวทางการ
ยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

๒.๓ บทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในแผนปฏิบัติการปฏิรูปประเทศไทย

๒.๔ แนวทางและมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการอำนวยความสะดวก
แก่ผู้โดยสารและนักท่องเที่ยว ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

๒.๕ สรุปผลการศึกษาเบื้องต้นศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมของพื้นที่มาบตาพุด

๒.๖ การดำเนินการตามมติคณะกรรมการ กรอ. ของกรมศุลกากร

ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

/ในคราวประชุม ...

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอลงกรณ์ พลบุตร) เสนอเพิ่มเติมว่า

๑. กรณีการขอผ่อนปรนกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นว่า มีประเด็นใดที่ต้องมีการทบทวนหรือปรับปรุงแก้ไข ก็ควรระบุให้ชัดเจน เพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติ ให้ถูกต้องตรงกันต่อไป

๒. การใช้ประโยชน์จากข้อตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (Economic Partnership Agreement: EPA) เนื่องจากปัจจุบันยังมีการใช้ประโยชน์ จากความตกลงดังกล่าวค่อนข้างน้อย เช่น ความตกลงการค้าไทย – นิวซีแลนด์ ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน – อินเดีย เป็นต้น ดังนั้น กระทรวงพาณิชย์ (กรมการค้าต่างประเทศ) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางเพื่อกระตุ้น ให้นักลงทุนใช้ประโยชน์ของความตกลงการค้าและลงทุนเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งควรขยายกรอบของความตกลงการค้า เพื่อให้สามารถขยายขอบเขตการลงทุน ฐานการผลิตในประเทศ และการส่งออก ให้มากยิ่งขึ้นด้วย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติรับทราบและเห็นชอบตามมติคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ตามที่เลขาธิการ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการร่วมภาครัฐ และเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจเสนอ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นเพิ่มเติม ของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอลงกรณ์ พลบุตร) ไปพิจารณาดำเนินการด้วย

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๔

www.cabinet.thaigov.go.th

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๐๔/๐๗/๓๔



สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ขอเสนอเรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้น่าจะเข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑๓) รวมทั้งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ เรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ในการพิจารณาและเสนอแนะแนวทางและมาตรการต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของภาคเอกชน รวมทั้งให้ภาคเอกชนร่วมกับภาครัฐในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตและสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒. สาระสำคัญ

คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เวลา ๐๙.๓๐-๑๒.๒๐ น. ณ ห้องประชุมสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๒.๑ ผลการดำเนินงานของคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา สศช. ได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณา โดยมีข้อเสนอเพื่อพิจารณาความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๑.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา เสนอคณะกรรมการ กรอ. พิจารณาให้ความเห็นชอบตามมติที่ประชุมคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป่าไม้

/พ.ศ....

พ.ศ. ๒๕๕๔ และส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ดังนี้

๒.๑.๑.๑ ในขณะนี้ ยังไม่มีความจำเป็นในการแก้ไขพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่เห็นควรให้มีแนวทาง/มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมไม้ยางพารา เพื่อแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา

๒.๑.๑.๒ แนวทาง/มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมไม้ยางพารา ประกอบด้วย

๑) จัดประเภทเอกสารสิทธิจำนวน ๔๖ รายการ ที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางและกรมป่าไม้เห็นชอบร่วมกัน ให้มีความชัดเจนโดยแบ่งเป็น ๒ ประเภทหลัก ได้แก่ (๑) ประเภทที่ดินซึ่งได้มาตามเอกสารเกี่ยวกับที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ถูกต้องตามประมวลกฎหมายที่ดิน และ (๒) ประเภทที่ดินที่มีสิทธิครอบครองหรือทางราชการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ และประสานคณะกรรมการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานเพื่อรองรับการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติบาล และการค้าจากต่างประเทศ เพื่อนำไปเจรจากับสหภาพยุโรปให้สอดคล้องกับกฎระเบียบ FLEGT และเป็นที่ยอมรับของสหภาพยุโรปต่อไป

สำหรับเอกสาร จำนวน ๖ รายการ ซึ่งประกอบด้วย คำสั่งศาล, ท.อ. ๕, ท.อ. ๑๕, ท.อ. ๒๐, ท.ด. ๑ และ ชส. ๑ ที่จะต้องใช้ควบคู่กับเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินเหล่านั้น ให้กรมป่าไม้รับไปพิจารณาเป็นกรณีไปตามความเหมาะสม เนื่องจากมีรายละเอียดที่แตกต่างกันถึงสิทธิที่ได้มาตามประเภทของธุรกรรมที่ได้ทำลงไป

๒) ปรับปรุงแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ทุกประเภท (รวมถึงไม้ยางพารา) ให้เกิดความชัดเจน ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ ดังนี้ (๑) ให้ผู้ประกอบการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุอย่างน้อย ๙๐ วัน (๒) ในการรับคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารให้แล้วเสร็จภายในวันที่ผู้ประกอบการมายื่นขอต่ออายุใบอนุญาต (๓) เจ้าหน้าที่รัฐทั้งในเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดจะต้องดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตให้แล้วเสร็จในทุกขั้นตอน ภายใน ๔๕ วัน นับจากวันที่ได้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตจากผู้ประกอบการ หากไม่แล้วเสร็จต้องรายงานให้กรมป่าไม้ทราบในทุกกรณีและชี้แจงเหตุผลความล่าช้าต่อผู้ประกอบการภายในระยะเวลา ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่พบเหตุขัดข้อง

๒.๑.๑.๓ มอบหมายกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมป่าไม้ ดำเนินการตามข้อ ๒.๑.๑.๒ และแจ้งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ทุกประเภท (รวมถึงไม้ยางพารา) ที่ได้ปรับปรุงแล้วเสร็จ ไปปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ

๒.๑.๑.๔ มอบหมายสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม่รับทราบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาต
อุตสาหกรรมไม่ทุกประเภท (รวมถึงไม้ยางพารา) และนำไปปฏิบัติต่อไป

๒.๑.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๑.๒.๑ การแก้ไขปัญหในส่วนของมาตรการระยะยาวที่
ให้มีแนวทาง/มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมไม้ยางพารา เพื่อแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคของ
ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพาราตามที่เสนอมานั้น ควรให้มีการออกเป็นประกาศหรือ
กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการ

๒.๑.๒.๒ สำหรับมาตรการระยะสั้นที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ
เห็นชอบตามมติคณะกรรมการ กรอ. ไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยมอบหมายให้
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมป่าไม้ เร่งรัดการออกระเบียบ ข้อกำหนด และ
กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เรื่องการขยายรอบระยะเวลาการจัดทำบัญชีไม้จากที่ต้องทำเป็นปัจจุบัน เป็น
ภายใน ๗ วัน การกำหนดค่ามาตรฐานในการแปลงค่าน้ำหนักเป็นปริมาตรเพื่อประกอบการจัดทำบัญชีไม้
และปรับปรุงการออกและต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราจากทุก ๑ ปี เป็นทุก ๓ ปี
โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๓ เดือนนับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ นั้น ขณะนี้
กรมป่าไม้อยู่ระหว่างดำเนินการออกเป็นระเบียบและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องค่าธรรมเนียม ซึ่ง
คาดว่าจะแล้วเสร็จในเร็ววันนี้

๒.๑.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

เห็นชอบตามมติของคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อ
พิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปไม้
ยางพารา ดังนี้

๒.๑.๓.๑ ในขณะนี้ ยังไม่มีความจำเป็นในการแก้ไข
พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ แต่เห็นควรให้มีแนวทาง/มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมไม้ยางพารา
เพื่อแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา

๒.๑.๓.๒ แนวทาง/มาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมไม้
ยางพารา ประกอบด้วย

๑) จัดประเภทเอกสารสิทธิ์จำนวน ๔๖
รายการ ที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางและกรมป่าไม้เห็นชอบร่วมกัน ให้มีความชัดเจนโดย
แบ่งเป็น ๒ ประเภทหลัก ได้แก่ (๑) ประเภทที่ดินซึ่งได้มาตามเอกสารเกี่ยวกับที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ถูกต้อง
ตามประมวลกฎหมายที่ดิน และ (๒) ประเภทที่ดินที่มีสิทธิครอบครองหรือทางราชการอนุญาตให้ใช้
ประโยชน์ และประสานคณะกรรมการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานเพื่อรองรับการบังคับใช้
กฎหมายป่าไม้ ธรรมนูญป่า และการค้าจากต่างประเทศ เพื่อนำไปเจรจากับสหภาพยุโรปให้สอดคล้องกับ
กฎระเบียบ FLEGT และเป็นที่ยอมรับของสหภาพยุโรปต่อไป

/สำหรับ...

สำหรับเอกสาร จำนวน ๖ รายการ ซึ่งประกอบด้วย คำสั่งศาล, ท.อ. ๕, ท.อ. ๑๕, ท.อ. ๒๐, ท.ค. ๑ และ ชส. ๑ ที่จะต้องใช้ควบคู่กับเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินเหล่านั้น ให้กรมป่าไม้รับไปพิจารณาเป็นกรณีไปตามความเหมาะสม เนื่องจากมีรายละเอียดที่แตกต่างกันถึงสิทธิที่ได้มาตามประเภทของธุรกรรมที่ได้ทำลงไป

๒) ปรับปรุงแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ทุกประเภท (รวมถึงไม้ยางพารา) ให้เกิดความชัดเจน ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ ดังนี้ (๑) ให้ผู้ประกอบการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุอย่างน้อย ๙๐ วัน (๒) ในการรับคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารให้แล้วเสร็จภายในวันที่ผู้ประกอบการมายื่นขอต่ออายุใบอนุญาต (๓) เจ้าหน้าที่รัฐทั้งในเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดจะต้องดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตให้แล้วเสร็จในทุกขั้นตอน ภายใน ๔๕ วัน นับจากวันที่ได้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตจากผู้ประกอบการ หากไม่แล้วเสร็จต้องรายงานให้กรมป่าไม้ทราบในทุกกรณีและชี้แจงเหตุผลความล่าช้าต่อผู้ประกอบการภายในระยะเวลา ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่พบเหตุขัดข้อง

๒.๑.๓.๓ มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมป่าไม้ ดำเนินการตามข้อ ๒.๑.๓.๒ และแจ้งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ทุกประเภท (รวมถึงไม้ยางพารา) ที่ได้ปรับปรุงแล้วเสร็จ ไปปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ

๒.๑.๓.๔ มอบหมายให้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้รับทราบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ทุกประเภท (รวมถึงไม้ยางพารา) และนำไปปฏิบัติต่อไป

๒.๑.๓.๕ สำหรับการแก้ไขปัญหในส่วนของมาตรการระยะสั้นที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามมติคณะกรรมการ กรอ. ไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ นั้น มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมป่าไม้ เร่งรัดการออกระเบียบ ข้อกำหนด และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ ประกอบด้วย เรื่องการขยายรอบระยะเวลาการจัดทำบัญชีไม้จากที่ต้องทำเป็นปัจจุบัน เป็นภายใน ๗ วัน การกำหนดค่ามาตรฐานในการแปลงค่าน้ำหนักเป็นปริมาตรเพื่อประกอบการจัดทำบัญชีไม้ และปรับปรุงการออกและต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราจากทุก ๑ ปี เป็นทุก ๓ ปี

๒.๒ ผลการดำเนินงานของคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย สศช. ได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณา โดยมีข้อเสนอเพื่อพิจารณา ผลการศึกษาอัตราการนำเงินเข้ากองทุนที่เหมาะสมใหม่.ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๒.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย เสนอ คณะกรรมการ กรอ. พิจารณาให้ความเห็นชอบตามมติที่ประชุมคณะกรรมการทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ดังนี้

๒.๒.๑.๑ อัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
แยกเป็น

๑) คงอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายไว้ที่ ๕ บาทต่อกิโลกรัม โดยมีระยะเวลาสิ้นสุดการชำระหนี้ภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ (กรณีหนี้เงินกู้จำนวน ๖,๙๓๐ ล้านบาท) หรือระยะเวลาสิ้นสุดการชำระหนี้ภายในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔ (กรณีหนี้เงินกู้จำนวน ๗,๗๗๐ ล้านบาท)

๒) ปรับลดอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเหลือ ๔ บาทต่อกิโลกรัม โดยมีระยะเวลาสิ้นสุดการชำระหนี้ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ (กรณีหนี้เงินกู้จำนวน ๖,๙๓๐ ล้านบาท) หรือระยะเวลาสิ้นสุดการชำระหนี้ภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ (กรณีหนี้เงินกู้จำนวน ๗,๗๗๐ ล้านบาท)

๒.๒.๑.๒ มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลักในการศึกษารายละเอียดความเป็นไปได้ในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทั้งระบบตามแนวทางที่ สศช. ศึกษาในเบื้องต้น โดยอาจใช้การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาเป็นแนวทางประกอบในการพิจารณาดำเนินการด้วย รวมทั้งศึกษาเรื่องต้นทุนและการเพิ่มประเภตน้ำตาลทรายขาวและขาวบริสุทธิ์ในโควตา ข ให้บริษัทอ้อยและน้ำตาลไทยนำไปจำหน่ายเพื่อให้ได้ราคาอ้างอิงสำหรับการคำนวณรายรับจากการจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวและขาวบริสุทธิ์แทนการอ้างอิงจากราคาน้ำตาลทรายดิบ ทั้งนี้ให้ดำเนินการศึกษาให้แล้วเสร็จพร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอที่เป็นรูปธรรมและเป็นธรรมกับทุกฝ่ายให้ทันต่อการทดลองใช้ก่อนการเปิดหีบอ้อยสำหรับฤดูกาลผลิตปี ๒๕๕๔-๒๕๕๕ ที่จะถึงนี้

๒.๒.๒ ผลการศึกษาอัตราการนำเงินเข้ากองทุนที่เหมาะสมใหม่
ของ สศช.

สศช. รายงานผลการศึกษาเรื่องอัตราการนำเงินเข้ากองทุนที่เหมาะสมใหม่สำหรับช่วงหลังเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ตามมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ที่มอบหมายให้ สศช. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการศึกษาอัตราการนำเงินเข้ากองทุนที่เหมาะสมใหม่สำหรับช่วงหลังเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยให้ได้ข้อสรุปผลการศึกษาเสร็จสิ้นภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๒.๒.๑ ระยะเวลาการชำระหนี้ของกองทุน

๑) สืบเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ที่อนุมัติให้กองทุนกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เพื่อเพิ่มราคาอ้อยฤดูการผลิตปี ๒๕๕๓/๕๔ ให้กับชาวไร่อ้อย วงเงินหนี้กู้จำนวน ๖,๙๓๐ ล้านบาท ภายใต้ปริมาณอ้อยที่ ๖๖ ล้านตัน จากการวิเคราะห์เงินรายได้จากการปรับเพิ่มราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายในแต่ละอัตรา โดยใช้ปริมาณน้ำตาลทรายเฉลี่ยของปี ๒๕๕๓ เป็นฐานในการประมาณเปรียบเทียบกับภาระหนี้ของกองทุน พบว่ากรณีที่กองทุนยังคงมีรายได้จากการปรับเพิ่มราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายในอัตรา ๕ บาทต่อκιโลกรัม จะสามารถชำระหนี้ (รวมดอกเบี้ย) ได้หมดภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ เร็วกว่าที่กำหนดไว้ตามแผนการชำระหนี้ที่ทำไว้กับ ธ.ก.ส. คือ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ และหากมีการปรับลดอัตราราคานำเงินเข้ากองทุนฯ เหลือ ๔ บาทต่อκιโลกรัม กองทุนฯ จะชำระหนี้ได้หมดประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

๒) อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์อ้อยปัจจุบันที่มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น โดย ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มีปริมาณอ้อยที่ ๗๔ ล้านตัน ทำให้กองทุนมีภาระหนี้ในการช่วยเหลือชาวไร่อ้อยเพิ่มขึ้นจากที่ กรม มีมติอนุมัติไว้ คือ จาก ๖,๙๓๐ ล้านบาท เป็น ๗,๗๗๐ ล้านบาท (ข้อมูลจากสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย) จากการวิเคราะห์พบว่ากรณีที่กองทุนยังคงมีรายได้จากการปรับเพิ่มราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายในอัตรา ๕ บาทต่อκιโลกรัม จะชำระหนี้ได้หมดภายในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่หากปรับลดอัตราราคานำเงินเข้ากองทุนเหลือ ๔ บาทต่อκιโลกรัม กองทุนต้องขยายระยะเวลาการชำระหนี้ออกไปอีกประมาณ ๓ เดือน โดยจะชำระหนี้ได้หมดประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

๒.๒.๒.๒ ผลการวิเคราะห์การปรับโครงสร้างระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย โดยศึกษาจากแนวทางเลือก ๓ แนวทาง ซึ่งมุ่งเน้นการปรับปรุงการกำหนดราคาจำหน่ายน้ำตาลภายในประเทศหรือน้ำตาล โคเวตา ก. เป็นสำคัญ ได้แก่

๑) การลอยตัวราคาน้ำตาล (Free Float) โดยกำหนดให้ราคาน้ำตาลในประเทศเท่ากับราคาส่งออกของไทย ณ ท่าเรือกรุงเทพ (FOB) ซึ่งอ้างอิงจากราคาน้ำตาลทรายขาวของตลาดลอนดอนและค่าพรีเมียม (Premium) โดยยังคงระบบแบ่งปันผลประโยชน์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไว้ ข้อดีของการลอยตัวราคาน้ำตาลคือ ภาครัฐสามารถลดปัญหาการลักลอบจำหน่ายน้ำตาลโดยอาศัยส่วนต่างของราคาราคาควบคุมในประเทศและราคาตลาดโลกรวมทั้งการโยกย้ายข้ามโควตาภายในระบบปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นการใช้กลไกตลาดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลต้องเตรียมความพร้อมรองรับกับกรณีราคาน้ำตาลในตลาดโลกลดลงต่อเนื่องเป็นเวลานานจนส่งผลกระทบต่อประมาณการรายได้สุทธิที่เกษตรกรไร่อ้อยและโรงงานน้ำตาลใช้เป็นฐานในการแบ่งปันผลประโยชน์

๒) การลอยตัวราคาน้ำตาลอย่างมีการบริหารจัดการ

(Managed Float) เป็นการผสมผสานระหว่างการใช้กลไกตลาดและการบริหารจัดการของภาครัฐ โดยกำหนดระดับราคาน้ำตาลภายในประเทศขั้นต่ำ (Floor Price) และขั้นสูง (Ceiling Price) ที่กองทุนจะเข้าแทรกแซงเพื่อรักษาเสถียรภาพระบบเพื่อไม่ให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคต้องรับภาระทางการเงินมากเกินไป สำหรับระบบแบ่งปันผลประโยชน์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้คงไว้เช่นเดิม แม้ว่าแนวทางนี้จะสามารถลดปัญหาการลักลอบจำหน่ายน้ำตาลได้ระดับหนึ่ง แต่ภาครัฐยังคงต้องรับภาระส่วนหนึ่งในขณะเดียวกันการกำหนดราคาด้านบนขั้นต่ำและขั้นสูงไว้ตายตัวอาจก่อให้เกิดการปั่นราคาน้ำตาลให้สูงหรือต่ำกว่าราคาควบคุมเพื่อให้ภาครัฐเข้าแทรกแซงและช่วยเหลือ รวมทั้งภาครัฐอาจต้องเผชิญความเสี่ยงในด้านการบริหารจัดการในกรณีที่เกิดความผันผวนจากสถานการณ์ของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายโลกจนทำให้เกิดผลเสียหายต่อระบบหรือกองทุน ทั้งนี้ การกำหนดราคาขั้นต่ำและขั้นสูงที่ทุกฝ่ายเห็นชอบร่วมกันยังทำได้ยากและต้องใช้เวลาในการศึกษาวิจัย

๓) การประกันรายได้เกษตรกรชาวไร่อ้อย

โดยกำหนดให้ราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศเท่ากับต้นทุนการผลิตน้ำตาลภายในประเทศ และราคาน้ำตาลทรายส่งออกไปยังต่างประเทศเคลื่อนไหวตามราคาตลาดโลก ขณะที่ระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ยังมีผลบังคับใช้ต่อไป แนวทางนี้เกษตรกรไร่อ้อยจะได้รับรายได้จากการจำหน่ายน้ำตาลภายในประเทศที่คุ้มกับต้นทุนการผลิตและไม่ประสบปัญหาภาวะขาดทุนต่อไปในอนาคต แต่ก็มีข้อจำกัดคือต้นทุนการผลิตซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญของการกำหนดราคาจำหน่ายน้ำตาลภายในประเทศ ในปัจจุบันข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (เช่น สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) และสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องดื่มน้ำตาลไทย) ยังมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก จำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยต้นทุนการผลิตน้ำตาลที่แท้จริงของไทยโดยนักวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย รวมทั้งต้องมีระบบการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลที่เข้มแข็งเพื่อป้องกันปัญหาการลักลอบจำหน่ายน้ำตาลข้ามโควตาเมื่อราคากภายในประเทศและราคาส่งออกไปยังต่างประเทศแตกต่างกันมาก

๒.๒.๒.๓ ข้อเสนอแนะการดำเนินการ

๑) ระยะสั้น: ช่วงระยะเวลาปรับเปลี่ยนผ่าน

การใช้ระบบใหม่ (ประมาณ ๑ ปี) โดย (๑) คงอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ๕ บาทต่อกิโลกรัม จนเสร็จสิ้นภารกิจชำระหนี้ตามมติคณะรัฐมนตรี เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติไว้แล้ว ประกอบกับฐานะเงินสดของกองทุนไม่เพียงพอต่อการดำเนินการกิจดังกล่าวได้ และหลังจากมีระบบใหม่ที่จะช่วยลดภาระการกู้เงินของกองทุนแล้วให้มีการพิจารณาความเป็นไปได้ในการปรับลดอัตราการนำเงินเข้ากองทุนเหลือ ๔,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี และ (๒) แก้ไขปัญหาประสิทธิภาพการผลิต และการกำหนดราคาต้นทุนการผลิตอ้อย โดยภาครัฐให้การช่วยเหลือประสิทธิภาพการผลิตด้านการพัฒนาพันธุ์อ้อย การพัฒนาแหล่งน้ำ การปรับปรุงดินและการใช้ปุ๋ย ฯลฯ ผ่านการให้การสนับสนุนเงินงบประมาณดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติการพัฒนาด้านอ้อยตามวาระอ้อยแห่งชาติ และมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม โดย สอน. พิจารณาดำเนินการจ้างนักวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย ศึกษาวิจัยและทบทวนการคิดต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล รวมทั้งการประมาณการรายได้จากการจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวและขาวบริสุทธิ์ให้สะท้อนกับความเป็นจริง

/๒) ระยะยาว...

๒) ระยะยาว: การแก้ไขปัญหาล้างโครงสร้าง มอบหมายให้ กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานหลักในการศึกษารายละเอียดความเป็นไปได้ในการ ปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทั้งระบบตามแนวทางที่ สศช. ศึกษาในเบื้องต้น

๒.๒.๓ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๒.๓.๑ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ อนุมัติให้กองทุนกู้เงินเพื่อนำมาช่วยเหลือชาวไร่อ้อยเป็นจำนวนเงิน ๖,๙๓๐ ล้านบาท เป็นการอนุมัติ ภายใต้การคาดการณ์ปริมาณผลผลิตอ้อย ๖๖ ล้านตัน แต่เนื่องจากปัจจุบันมีปริมาณอ้อยเข้าหีบเพิ่มขึ้น จากที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้ทำให้กองทุนต้องกู้เงินเพิ่มขึ้นและมีความจำเป็นต้องคงอัตราเงินเข้ากองทุน ไว้ที่ ๕ บาทต่อกิโลกรัม เพื่อชำระหนี้ซึ่งคาดว่าจะชำระได้แล้วเสร็จในเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ สำหรับการ ศึกษาเรื่องแนวทางการปรับโครงสร้างระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายนั้น ขณะนี้กระทรวง อุตสาหกรรมได้มีการดำเนินการศึกษาไปก้าวหน้ากว่าที่ สศช. ศึกษาไปแล้ว

๒.๒.๓.๒ การปรับลดอัตราการนำเงินเข้ากองทุนเป็น ข้อเรียกร้องที่ภาคเอกชนเสนอขอมานานแล้ว เพื่อบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายด้านน้ำตาลทรายให้ ภาคครัวเรือนและภาคเอกชนที่ใช้น้ำตาลทรายเป็นวัตถุดิบ เนื่องจากต้องแบกรับภาระต้นทุนค่าใช้จ่าย ด้านน้ำตาลทรายที่เพิ่มขึ้นคิดเป็นเงินกว่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท นับจากที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ ให้เพิ่มอัตราการนำเงินเข้ากองทุน ๕ บาทต่อกิโลกรัม เพื่อให้กองทุนนำไปชำระหนี้ และเห็นว่าการปรับราคาน้ำตาลทรายลงหลังจากชำระหนี้หมดในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยขอลดลงเหลือ ๔ บาทต่อกิโลกรัม จะไม่มีผลกระทบต่อฝ่ายใด เนื่องจากกองทุนยังมีเงินเข้ากองทุนประมาณ ๗๐๐-๘๐๐ ล้านบาทต่อเดือน โดยชาวไร่อ้อย และโรงงานน้ำตาลยังคงได้รับส่วนแบ่งปันผลประโยชน์ในสัดส่วนร้อยละ ๗๐ : ๓๐ จากราคาอ้อยที่ ๑,๐๕๐ บาทต่อตันอ้อย (รวมการปรับเพิ่ม ๑๐๕ บาทต่อตันอ้อยตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓) สำหรับปัญหาการลักลอบจำหน่ายน้ำตาลทรายเป็นภาระหน้าที่ของภาครัฐที่จะต้อง เร่งรัดหรือเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย

๒.๒.๓.๓ ปัจจุบันสถานการณ์อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ทรายเปลี่ยนแปลงไป อาทิ ราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น และชาวไร่อ้อยได้รับผลกระทบ จากภัยธรรมชาติ ทำให้กองทุนมีภาระที่ต้องช่วยเหลือชาวไร่อ้อยมากขึ้น รวมทั้งสถานการณ์ด้านราคา จำหน่ายน้ำตาลทรายภายในประเทศไทยที่มีราคาต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านและต่ำกว่าราคาในตลาดโลก มาก หากมีการปรับลดราคาลงจะทำให้ส่วนต่างของราคาเพิ่มมากขึ้นและจะส่งผลให้เกิดปัญหาการ ลักลอบนำน้ำตาลทรายออกจำหน่ายในประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งภาคอุตสาหกรรมจะใช้โอกาสที่ราคา น้ำตาลทรายภายในประเทศหรือน้ำตาลทรายโควตา ก มีราคาถูกหันมาใช้น้ำตาลทรายโควตา ก แทน การใช้น้ำตาลทรายโควตา ค ซึ่งจะทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำตาลทรายเพื่อบริโภคภายในประเทศ ประกอบกับการปรับลดราคาน้ำตาลทรายในขณะนี้ไม่มีความชัดเจนว่าผู้บริโภคจะได้รับประโยชน์อะไร และอาจมีผลกระทบต่อภาวะเงินเฟ้อของประเทศ

๒.๒.๔ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบผลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และให้คงอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ๕ บาท ต่อกลีโกรัมจนกว่ากองทุนจะชำระหนี้ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ แล้วเสร็จ รวมทั้งมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการศึกษาแนวทางการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบให้แล้วเสร็จและเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๒.๓ บทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในแผนปฏิบัติการปฏิรูปประเทศไทย สศช. ได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณา โดยมีข้อเสนอเพื่อพิจารณา ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๓.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

สศช. เสนอคณะกรรมการ กรอ. พิจารณาข้อเสนอบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในแผนปฏิบัติการปฏิรูปประเทศไทย ดังนี้

๒.๓.๑.๑ หลักการและรูปแบบความร่วมมือ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการร่วมปฏิรูปประเทศไทยในโครงการต่างๆ อยู่ภายใต้หลักการของการเข้าร่วมโดยสมัครใจ และกำหนดกลไกกระบวนการทำงานร่วมกันให้ชัดเจน โดยรูปแบบความร่วมมือมีได้ ๒ รูปแบบ คือ (๑) รูปแบบที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนเอง โดยคัดเลือกจากพื้นที่เป้าหมายที่ภาครัฐกำหนด และ (๒) รูปแบบการบริจาค ระดมทุน เป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินงาน โดยทั้ง ๒ รูปแบบนั้น ภาคเอกชนจะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านมาตรการสนับสนุนด้านภาษี

๒.๓.๑.๒ ข้อเสนอโครงการที่ภาคเอกชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการ

๑) โครงการร่วมจัดตั้ง/พัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ในพื้นที่เป้าหมาย ๔๘๑ แห่งทั่วประเทศ วงเงินลงทุนต่อศูนย์ประมาณ ๒ ล้านบาท โดยภาคเอกชนสนับสนุนค่าใช้จ่ายดำเนินงานร่วมกับภาครัฐ หรือภาคเอกชนแบ่งพื้นที่รับผิดชอบดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐาน

๒) โครงการจัดตั้งศูนย์เลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ เพื่อเป็นสวัสดิการแก่แรงงาน

๓) โครงการครูสอนดี พื้นที่เป้าหมายทั่วประเทศ โดยร่วมดำเนินการในกรอบคณะกรรมการ ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับนโยบาย ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น/ตำบล เพื่อการคัดเลือกครูสอนดีและร่วมสมทบทุนเป็นรางวัลแก่ครูสอนดี

๔) โครงการส่งเสริมการพัฒนาเด็กชนบทห่างไกล ในโรงเรียนขนาดเล็กประมาณ ๗,๐๐๐ แห่ง (ร้อยละ ๕๐ ของโรงเรียนขนาดเล็ก) โดยการร่วมพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนในชนบทให้ได้มาตรฐานในระดับจังหวัด การสนับสนุนการจัดหา พัฒนาครูในโรงเรียนชนบทขนาดเล็ก และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษา

/๕) โครงการ...

๕) โครงการสนับสนุนการจัดกิจกรรมแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ทั้งในด้านการให้ความรู้ อบรมทักษะอาชีพและรับเด็กเข้าทำงาน การบำบัด แก่ไข พิ้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีและอยู่ในความดูแลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม

๒.๓.๑.๓ กลไกการทำงานร่วมกัน ภาคเอกชนแต่งตั้งผู้แทนเพื่อประสานการดำเนินงานร่วมปฏิรูปประเทศไทย จาก ๕ สถาบันฯ ละ ๑ คน ได้แก่ (๑) สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (๒) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (๓) สมาคมธนาคารไทย (๔) สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และ (๕) สภาธุรกิจตลาดทุนไทย

๒.๓.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๓.๒.๑ ภาคเอกชนยินดีให้ความร่วมมือในการร่วมดำเนินงานตามแผนปฏิรูปประเทศไทยรวมทั้งข้อเสนอให้มีตัวแทนภาคเอกชนในการประสานงานตามข้อเสนอ และการเข้าร่วมดำเนินงานควรอยู่บนพื้นฐานแบบค่อยเป็นค่อยไป ให้ภาคเอกชนมีความรู้สึกว่าเป็นความรับผิดชอบของตน ซึ่งอาจต้องใช้เวลาดำเนินการ

๒.๓.๒.๒ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการขับเคลื่อนแผนปฏิรูปประเทศไทยนั้น รัฐจะเป็นฝ่ายชี้เป้าหมายและพื้นที่ ซึ่งภาคเอกชนสามารถเข้าร่วมโดยความสมัครใจ ทั้งนี้ เป้าหมายในเชิงตัวเลขที่กำหนดไว้นั้นเป็นเป้าหมายที่ภาครัฐต้องดำเนินการอยู่แล้ว โดยภาคเอกชนสามารถเข้าร่วมดำเนินการได้ทั้งหมดหรือบางส่วนตามความพร้อมและความสมัครใจ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานไม่เกิดความซ้ำซ้อน

๒.๓.๒.๓ ข้อเสนอการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนเพิ่มเติม
ดังนี้

๑) การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนควรดำเนินการตามความชำนาญ ความถนัดของภาคเอกชนที่มีความหลากหลาย และนำความรู้ความชำนาญมาสร้างประโยชน์ต่อสังคม โดยปัจจุบันมีความต้องการในการสร้างนักธุรกิจรุ่นใหม่ เช่น กลุ่มธนาคารอาจจัดทำหลักสูตรด้านการบริหารจัดการการเงินให้แก่ชุมชน ซึ่งต้องการความรู้ในเรื่องนี้ เป็นต้น จึงควรให้ความสำคัญในประเด็นดังกล่าวด้วย

๒) การดำเนินกิจกรรมเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเอกชนควรยึดตามมาตรฐาน ISO 26000 ซึ่งครอบคลุมหลักสำคัญ ๗ เรื่อง อาทิ การเคารพสิทธิมนุษยชน การบริหารแรงงานที่เป็นธรรม การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ซึ่งการดำเนินกิจกรรมตามมาตรฐาน ISO 26000 นี้ ภาคธุรกิจเอกชนได้เริ่มดำเนินการไปบ้างแล้ว หากดำเนินงานให้กว้างขวางมากขึ้นจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาทางสังคมได้อย่างยั่งยืนต่อไป

๒.๓.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

เห็นชอบตามข้อเสนอและมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประสานกับภาคเอกชนเพื่อพิจารณาในรายละเอียดการดำเนินงานต่อไป

๒.๔ แนวทางและมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารและนักท่องเที่ยว ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) ได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณา โดยมีข้อเสนอเพื่อพิจารณา ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๔.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) เสนอ คณะกรรมการ กรอ. พิจารณาแนวทางและมาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เพื่อให้ประเทศไทยมีภาพลักษณ์เป็นเจ้าบ้านที่ดี มีการบริหารจัดการที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีส่วนสนับสนุนการยกระดับความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ดังนี้

๒.๔.๑.๑ การบริหารจัดการบุคลากรในสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) ให้สอดคล้องกับการขยายตัวของผู้โดยสารและนักท่องเที่ยว

๑) ระยะสั้น (๑) มอบหมายให้ สตม. จัดระบบการใช้พื้นที่และการบริหารจัดการบุคลากรด้านต่างๆ ให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลท่องเที่ยว และ (๒) ให้บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) พิจารณาแนวทางการร่วมมือในการจัดสรรงบประมาณให้ สตม. จัดอัตรากำลังเสริมให้เป็นระบบถาวร เพื่อสร้างภาพลักษณ์และความประทับใจแก่ผู้โดยสารที่เดินทางผ่านเข้า-ออกประเทศไทย

๒) ระยะกลาง ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนร่วมกับสำนักงบประมาณ และ สตม. ศึกษาข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนถึงความต้องการเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง โดยแยกตามด้านต่างๆ ทั่วประเทศ และแยกตามช่วงฤดูกาล โดยพิจารณาจากมาตรฐานเทียบเคียง (Benchmark) ของสนามบินนานาชาติที่ได้มาตรฐานทั่วโลก เพื่อให้การกำหนดอัตรากำลัง และการจัดสรรบุคลากรในระยะต่อไปมีความเหมาะสมมากขึ้น โดยเฉพาะที่ด่านสุวรรณภูมิ เพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔.๑.๒ การจัดพิมพ์แบบฟอร์มบัตรขาเข้า-ขาออก ตม.๖ ของภาครัฐให้เพียงพอ โดยรัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้ สตม. อย่างเพียงพอต่อการจัดซื้อ จัดหาแบบฟอร์มบัตรขาเข้า-ขาออก ตม.๖ เพื่อให้สายการบินแจ้งผู้โดยสารแทนการให้สายการบินรับภาระเช่นในปัจจุบัน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับจำนวนผู้โดยสารที่เดินทางผ่านเข้า-ออกราชอาณาจักรเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณในแต่ละปี รวมทั้งให้สายการบินบริหารจัดการควบคุมปริมาณการใช้ของแต่ละสายการบินอย่างเหมาะสม

๒.๔.๑.๓ การพัฒนาระบบข้อมูลการตรวจสอบและคัดกรองผู้โดยสารล่วงหน้า ควรสนับสนุนการพัฒนาให้เป็นระบบมาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ซึ่งมีความละเอียดอ่อนต้องอาศัยการบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

๒.๔.๑.๔ การปรับปรุงรูปแบบบัตร ตม.๖ และการยกเว้นสำหรับผู้โดยสารชาวไทย เห็นควรมอบหมายให้ สตม. รับไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรายละเอียดต่อไป

๒.๔.๑.๕ เห็นควรมอบหมายให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ติดตามผลการดำเนินงานตามข้อ ๒.๔.๑.๑ - ๒.๔.๑.๔ และรายงานเสนอคณะกรรมการ กรอ. เป็นระยะๆ

๒.๔.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๔.๒.๑ ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) ได้ชี้แจงสถานการณ์การให้บริการการตรวจคนเข้าเมือง ณ ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ ให้ที่ประชุมทราบ ดังนี้

๑) ปัญหาความแออัดของผู้โดยสารและนักท่องเที่ยว จะเกิดขึ้นใน ๒ ช่วงเวลาเท่านั้น คือ ช่วงเวลาประมาณ ๖.๐๐-๘.๐๐ น. และเวลา ๒๓.๐๐-๒๔.๐๐ น. และจะเป็นปัญหามากในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวและช่วงเทศกาลต่างๆ ซึ่งที่ผ่านมา สตม. ได้แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า โดยเสริมกำลังเจ้าหน้าที่ผลัดอื่นมาช่วยในช่วงเวลาที่มีจำนวนแออัด โดยได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในช่วงเวลาดังกล่าวห้ามลาหรือห้ามขาดหากไม่มีความจำเป็นจริงๆ นอกจากนี้ ทอท. ยังได้สมทบงบประมาณส่วนหนึ่งเพื่อสนับสนุนค่าเบี้ยเลี้ยงให้กับเจ้าหน้าที่ด้วย

๒) ในระยะกลาง สตม. มีนโยบายสนับสนุนให้ผู้โดยสารตรวจสอบหนังสือเดินทางล่วงหน้า ซึ่งอยู่ระหว่างการประสานงานกับ ทอท. โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สตม. ได้รับงบประมาณสนับสนุน ๗๖ ล้านบาท เพื่อติดตั้งระบบ Automatic Chanel จำนวน ๑๖ เครื่อง (ขาออก ๘ เครื่อง ขาเข้า ๘ เครื่อง) ปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดซื้อจัดจ้างคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี ๒๕๕๔ หากโครงการนี้ประสบความสำเร็จจะขยายไปยังสนามบินนานาชาติภูเก็ตและเชียงใหม่ต่อไป อย่างไรก็ตาม ระเบียบการตรวจคนเข้าเมืองกำหนดให้ตรวจสอบจากเอกสาร/แบบฟอร์มที่กำหนดไม่สามารถตรวจสอบจากอิเล็กทรอนิกส์ได้ รวมทั้งยังไม่มีความสะดวกของหน่วยงานที่จะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบล่วงหน้าดังกล่าว สำหรับการเพิ่มอัตราค่าจ้างพลคาดว่าจะได้รับบรรจุเพิ่มขึ้นอีก ๑๐๐ ตำแหน่ง ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าและความสอดคล้องกับพื้นที่ด้วยซึ่งปัจจุบันมีพื้นที่ (ช่องตรวจ) จำกัด

๓) ในแต่ละปีงบประมาณ สตม. จะได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดพิมพ์บัตร ตม.๖ จำนวน ๖ ล้านใบ ซึ่งไม่เพียงพอกับปริมาณความต้องการในปัจจุบันที่มีถึง ๒๕ ล้านใบ ดังนั้น ที่ผ่านมา สตม. จึงได้ขอความร่วมมือให้บริษัทสายการบินช่วยจัดพิมพ์แจกจ่าย และควบคุมปริมาณเองเนื่องจากต้นทุนไม่สูงมากนัก (๖๐-๗๐ สตางค์/ใบ) อย่างไรก็ตาม หากสามารถยกเลิกการให้คนไทยกรอกบัตร ตม.๖ จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายได้ประมาณร้อยละ ๒๕ ของจำนวนบัตรทั้งหมด

๒.๔.๒.๒ การยกเลิกบัตร ตม.๖ ทั้งหมด ซึ่งครอบคลุมถึงผู้โดยสารและนักท่องเที่ยวต่างชาติ เหมือนกรณีประเทศอื่นๆ ทั้งในยุโรปและเอเชียบางประเทศ เช่น เวียดนาม ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมในรายละเอียด เนื่องจากมีหลายหน่วยงานจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากบัตร ตม.๖ เพื่อใช้เป็นฐานในการดูแลด้านความมั่นคง การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว และการใช้เป็นหลักฐานประกอบในการคำนวณภาษีคืนให้นักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นต้น

๒.๔.๒.๓ ข้อเสนอหลักของ สทท. คือ ต้องการให้มีการบริหารจัดการพื้นที่ให้สามารถรองรับผู้โดยสารได้เต็มตามศักยภาพ สำหรับการเพิ่มอัตราค่าสิ่งพลของ สทท. ควรให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ศึกษาความเหมาะสมโดยเทียบเคียงกับต่างประเทศด้วย

๒.๔.๒.๔ ปัจจุบัน ปัญหาความหนาแน่นของช่องตรวจคนเข้าเมือง โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว จะเป็นปัญหากับทุกสนามบินที่เป็นสนามบินนานาชาติและมีเที่ยวบินตรงของนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศมาใช้บริการ โดยเฉพาะสนามบินนานาชาติจังหวัดภูเก็ต ดังนั้น แนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาได้คือ การเจรจาเพื่อปรับตารางเวลาการบินให้เหมาะสม และสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบการให้บริการของสนามบิน

๒.๔.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

๒.๔.๓.๑ มอบหมายให้กระทรวงคมนาคม เป็นหน่วยงานหลักในการหารือร่วมกับกระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อรับความเห็นของคณะกรรมการ กรอ. ไปพิจารณาแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ของท่าอากาศยานให้สามารถรองรับผู้โดยสารได้เต็มตามศักยภาพ รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลการตรวจสอบและคัดกรองผู้โดยสารล่วงหน้าให้เป็นมาตรฐานสากล

๒.๔.๓.๒ มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานหลักในการหารือร่วมกับกระทรวงการคลัง สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์และข้อเสนอด้านงบประมาณในการจัดพิมพ์บัตร ตม. ๖ ให้เพียงพอ รวมทั้งการปรับปรุงกฎกระทรวงเพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจสอบหนังสือเดินทางล่วงหน้าด้วย

๒.๕ ผลการประชุมเวทีหารือเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum: WEF) ประจำปี ๒๕๕๔ สศช. ได้รายงานเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. ทราบ โดยมีสาระสำคัญความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๕.๑ สารสำคัญ

สศช. รายงานผลการเดินทางไปร่วมประชุมเวทีหารือเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum: WEF) ประจำปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๔๑ ของนายกรัฐมนตรีและคณะระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๔ ณ เมืองดาวอส ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ภายใต้หัวข้อ “Shared Norms for the New Reality” ที่สะท้อนถึงความกังวลของผู้นำโลกเกี่ยวกับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นใหม่ในโลก ภายหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก ซึ่งมีความซับซ้อนและเชื่อมโยงระหว่างกัน (Interconnectivity) มากขึ้น รวมถึงความเสื่อมถอยของคุณค่าและหลักการที่ประชาคมยึดถือร่วมกัน เป็นผลให้ความเชื่อมั่น

ของสาธารณชนต่อความเป็นผู้นำของรัฐลดลง นอกจากนี้ ยังคาดการณ์ถึงแนวโน้มการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการรักษาเสถียรภาพทางการเมืองในอนาคต สรุปลักษณะสำคัญได้ดังนี้

๒.๕.๑.๑ สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นใหม่ (New Reality)

และโลกต้องเผชิญ ประกอบด้วย

๑) การมีหลายขั้วอำนาจ คาดการณ์ว่าในอีก ๑๐ ปี ขนาดเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจใหม่ โดยเฉพาะกลุ่ม BRICs จะขยายมากกว่าขนาดเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ในปัจจุบัน

๒) การแข่งขันทางเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จะมีความรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะด้านนวัตกรรมทางเทคโนโลยี โดยในปี ๒๐๒๐ รัสเซียจะเป็นประเทศที่คนรุ่นหลังต้องการอยู่อาศัยและลงทุนมากที่สุดประเทศหนึ่งในโลก ในขณะที่ประเทศพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐฯ และเยอรมนี ต้องปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม เพื่อสร้างจุดแข็งด้วยการพัฒนาแรงงานให้มีความสามารถทางเทคนิคขั้นสูง เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจสามารถอยู่รอดได้ภายใต้สถานะเศรษฐกิจถดถอยและการแข่งขันสูง

๓) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติขาดแคลน พหุกรรมทางสังคมของกลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๗๗ - ๑๙๙๔ เปลี่ยนแปลง และความต้องการธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเพื่อสังคมเพิ่มมากขึ้น โดยแนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ (๑) เน้นในเรื่องรถยนต์ไฟฟ้า ซึ่งมีการคาดการณ์ว่าก่อนถึงปี ๒๕๖๓ จะมีผู้เลือกซื้อรถยนต์ไฟฟ้ามากกว่ารถยนต์ใช้น้ำมัน และ (๒) มีการนำพลังงานแสงอาทิตย์เข้ามาใช้ทั้งเรื่องการผลิตไฟฟ้า และใช้แทนน้ำมันมากขึ้น

๒.๕.๑.๒ ทิศทางแนวโน้มเศรษฐกิจโลก (Economic Outlook) จะฟื้นตัวตลอดปี ๒๕๕๔ เพราะวิกฤตินี้ในกลุ่มประเทศที่ใช้เงินยูโร (ยูโรโซน) เริ่มคลี่คลายลง แต่การฟื้นตัวจะเชื่องช้าและมีระดับที่แตกต่างกัน โดยตลาดเกิดใหม่จะโตเร็วกว่าประเทศพัฒนาแล้ว นอกจากนี้ มีปัจจัยเสี่ยงที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ดังนี้

๑) ประเทศในกลุ่มยูโรโซนขาดดุลบัญชีเดินสะพัดที่ปรับตัวสูงขึ้น และเผชิญกับปัญหาเงินเฟ้อเกินเป้าหมายธนาคารกลางยุโรปร้อยละ ๒ เป็นครั้งแรก รวมทั้งเงินเฟ้อในประเทศอังกฤษสูงถึงร้อยละ ๕

๒) สหรัฐฯ ยังต้องเผชิญปัญหาขาดดุลงบประมาณมหาศาล และไม่มีแนวโน้มว่าจะได้รับการแก้ไขจนกว่าจะผ่านพ้นการเลือกตั้งในปี ๒๕๕๕

๓) อนาคตของตลาดเกิดใหม่ไม่ได้สดใสอย่างที่เห็น เนื่องจากต้องเผชิญแรงกดดันจากปัจจัยต่างๆ เช่น อัตราเงินเฟ้อสูงขึ้นต่อเนื่อง ปัญหาความโปร่งใสและคอร์รัปชัน ภาวะฟองสบู่ของสินทรัพย์ เป็นต้น

๔) ลัทธิกีดกันทางการค้า เพราะการขาดความร่วมมือระหว่างรัฐบาลประเทศต่างๆ ทั้งในด้านกฎระเบียบและการค้า เมื่อการเติบโตที่ไม่เท่าเทียมกัน จะเป็นการกระตุ้นให้รัฐบาลแต่ละประเทศตั้งกำแพงการค้าและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก

๒.๕.๑.๓ การปฏิรูปธนาคารและสถาบันการเงิน เพื่อป้องกันวิกฤตการณ์ทางการเงินที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต ดังนั้น ต้องมีการวางกฎระเบียบใหม่ เพื่อควบคุมการดำเนินการที่สุ่มเสี่ยงของธนาคารและสถาบันการเงิน การจัดวางกลไกช่วยเหลือทางการเงินในระดับภูมิภาค และกฎระเบียบใหม่ต้องบังคับใช้กับทุกประเทศ ไม่ควรเลือกปฏิบัติเฉพาะบางประเทศหรือในกลุ่มประเทศยุโรปเท่านั้น

๒.๕.๑.๔ ยุทธศาสตร์การเจริญเติบโตรูปแบบใหม่ (New Growth Strategy) เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตแบบสมดุล เท่าเทียม ยั่งยืน มีนวัตกรรม และมั่นคง (balanced, inclusive, sustainable, innovative, and secure growth)

๑) โลกาวัดน์ทำให้ช่องว่างระหว่างประเทศ ร่ำรวยกับยากจนขยายตัวต่อเนื่อง เพราะประเทศยากจนไม่ได้รับประโยชน์จากโลกาวัดน์มากเท่าที่ควร ก่อให้เกิดปัญหาเชิงโครงสร้างในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งนำไปสู่ความเสื่อมโทรมทางสิ่งแวดล้อม ความแตกแยกทางสังคม ความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจหรือปัญหาความยากจน

๒) ที่ประชุมจึงเรียกร้องให้รัฐบาลทั่วโลก ร่วมมือแก้ปัญหาผ่านการสนทนาระหว่างผู้นำทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อหาแนวทางการจัดการและสร้างบรรทัดฐานร่วมกัน เพื่อผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจโลกในทศวรรษที่ ๒๑ ให้เติบโตแบบสมดุล เท่าเทียม ยั่งยืน มีนวัตกรรม และมั่นคง

๓) นายกรัฐมนตรีได้กล่าวเปิดในงาน Informal Gathering of World Economic Leaders ในหัวข้อ Toward a New Growth Model เพื่อแสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการเสริมสร้างการเจริญเติบโตที่มีคุณภาพ ทั้งถึง เท่าเทียม (Inclusive Growth) ภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจโลก โดยเน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการปฏิรูประบบระดับโลกอย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกันต่อผลกระทบจากการดำเนินนโยบายของตนเอง และการให้ความสำคัญต่อการปฏิรูประบบเศรษฐกิจภายในประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันของเศรษฐกิจตนเอง

๒.๕.๑.๕ การสนับสนุน G20 Agenda เนื่องจาก G20 มีสถาบันที่มีศักยภาพและเป็นความหวังสูงสุดที่จะช่วยกำหนดทิศทางระบบการปกครองรูปแบบใหม่และแบบจำลองภาวะผู้นำของบริษัทข้ามชาติใหม่ๆ ภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจโลก ซึ่งความสำเร็จของ G20 ขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างฐานรากสำหรับการเติบโตแบบยั่งยืน สมดุล และเท่าเทียม (Sustainable, balanced and inclusive growth) ความร่วมมือในลักษณะหุ้นส่วนจากกลุ่มประเทศที่อยู่นอก G20 และความจำเป็นของการพึ่งพาระหว่างภาคธุรกิจและภาครัฐ โดยให้ปรับปรุงความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาคธุรกิจและภาครัฐให้กลับมาเข้มแข็ง เพื่อสนับสนุนให้ภาคธุรกิจมีนวัตกรรม มีความคิดริเริ่ม และสร้างงาน รวมทั้งมีภาวะผู้นำในโลกยุคใหม่

๒.๕.๑.๖ การสร้างกลไกเพื่อรองรับความเสี่ยงของโลก
ทั้งความเสี่ยงจากระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง และความเสี่ยงที่เกิดจากธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องสร้างกลไกหรือสถาบันที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างความตระหนัก เตรียมความพร้อมในการบรรเทา และจัดการกับความเสี่ยง ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีเครือข่าย ไม่มีระบบ หรือไม่มีกลไกใดๆ ที่สามารถจัดการกับ ความเสี่ยงได้ ดังนั้น การประชุมครั้งนี้จึงเป็นเวทีเพื่อแนะนำ Global Situation Space ซึ่งเป็นกลไกที่ ช่วยให้เกิดความเข้าใจและจัดการความเสี่ยงได้ในเชิงบูรณาการและแบบมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายมากขึ้น และที่ประชุมหวังว่าการประชุมครั้งนี้จะช่วยเพิ่มศักยภาพของผู้เข้าร่วมประชุมให้มีความเข้าใจและจัดการ ความเสี่ยงที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้

๒.๕.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๕.๒.๑ การหารือกับผู้แทนธนาคารโลก กองทุนการเงิน ระหว่างประเทศ และประเทศกำลังพัฒนา ต่างเห็นด้วยว่า ข้อตกลง Basel III จะส่งผลกระทบต่อสินเชื่อ ด้านการค้า ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรประสานกับประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียนที่ประสบปัญหาเดียวกัน รวมทั้งภาคเอกชนภายในประเทศ โดยเฉพาะสมาคมธนาคารไทยให้มีจุดยืนร่วมกันเพื่อเพิ่มอำนาจในการ เจริญ

๒.๕.๒.๒ ขอความร่วมมือภาคเอกชนในการเดินทางไป ร่วมงาน Regional Economic Forum ที่ประเทศอินโดนีเซียในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๔ และเตรียมตัวร่วม เป็นเจ้าภาพสำหรับการจัดงานดังกล่าว ซึ่งประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพในปี ๒๕๕๕

๒.๕.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบผลการประชุมเวทีหารือเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum: WEF) ประจำปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๔๑ ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๐ มกราคม ๒๕๕๔ ณ เมืองดาวอส ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

๒.๖ ผลการสำรวจแนวโน้มทางเศรษฐกิจของบริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นในประเทศไทย ประจำปีครั้งที่ ๒๕๕๓ สศช. ได้รายงานเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. ทราบ โดยมี สารสำคัญ ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๖.๑ สารสำคัญ

สศช. รายงานผลการสำรวจแนวโน้มทางเศรษฐกิจของบริษัท ร่วมทุนญี่ปุ่นในประเทศไทย ประจำปีครั้งที่ ๒๕๕๓ (Business Sentiment Survey on Japanese Corporations in Thailand, 2nd Half of 2010) ขององค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของ ญี่ปุ่น (JETRO) ซึ่ง Economic Research Committee of the Japanese Chamber of Commerce- Bangkok (JCCB) ได้ทำการสำรวจปีละ ๒ ครั้ง และดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา ๒๗ ปี สำหรับการสำรวจในครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการสำรวจ ๑ เดือน (๑๖ พ.ย. ๒๕๕๓ - ๑๕ ธ.ค. ๒๕๕๓) ซึ่ง JCCB ได้จัดส่งแบบสำรวจให้บริษัทที่เป็นสมาชิก JCCB จำนวน ๑,๓๐๘ บริษัท และมีบริษัทตอบกลับ จำนวน ๓๖๑ บริษัท (ร้อยละ ๒๗.๖) สรุปผลการสำรวจเบื้องต้นได้ดังนี้

๒.๖.๑.๑ สภาพธุรกิจในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๕๓ โดยรวมปรับตัวดีขึ้น ดัชนีแนวโน้มเศรษฐกิจ (Diffusion Index) นับตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๕๒ มีค่าเป็นบวกโดยตลอด และครึ่งหลังของปี ๒๕๕๓ มีค่าเป็นบวกในทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเครื่องจักรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรที่ใช้ในการขนส่ง และเหล็กและโลหะทั่วไป ที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างมาก สำหรับครึ่งแรกของปี ๒๕๕๔ คาดว่าสภาพธุรกิจโดยรวมจะยังอยู่ในทิศทางที่ดี ดัชนีแนวโน้มเศรษฐกิจน่าจะมีค่าเท่ากับ +๔๓

๒.๖.๑.๒ ตลาดส่งออกที่มีคู่ทางสดใสในอนาคต ลำดับที่ ๑ คือ อินเดีย คิดเป็นร้อยละ ๔๖ รองลงมาคือ อินโดนีเซีย เวียดนาม จีน และญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ ๔๓ ๓๘ ๒๑ และ ๑๗ ตามลำดับ ส่วนตลาดยุโรปอยู่ในลำดับที่ ๘ (ร้อยละ ๑๓) และสหรัฐอเมริกา อยู่ในลำดับที่ ๑๐ (ร้อยละ ๙)

๒.๖.๑.๓ การใช้ประโยชน์จากข้อตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement: FTA) ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (Economic Partnership Agreement: EPA) ผลการสำรวจพบว่า บริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์จากความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น JTEPA คิดเป็นร้อยละ ๖๗ รองลงมา คือ ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) (ร้อยละ ๕๓) ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ร้อยละ ๒๖) ความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (ร้อยละ ๑๓) และความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย (ร้อยละ ๙) ขณะที่ข้อตกลงอื่นๆ เช่น ความตกลงการค้าไทย-นิวซีแลนด์ ความตกลงการค้าอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ และความตกลงการค้าไทย-เปรู ยังมีการใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อย

๒.๖.๑.๔ ข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลไทย ความมีเสถียรภาพทางการเมืองเป็นประเด็นที่มีข้อเรียกร้องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๗ รองลงมาคือ การพัฒนาและปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องด้านศุลกากร (ร้อยละ ๕๐) การพัฒนาระบบภาษี เช่น การลดภาษีเงินได้นิติบุคคล (ร้อยละ ๒๘) การพัฒนาทางการศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ (ร้อยละ ๒๕) และการขอใบอนุญาตทำงานและวีซ่า (ร้อยละ ๒๔) นอกจากนี้ ยังมีประเด็นอื่นๆ ที่นักลงทุนขอให้รัฐบาลไทยให้ความสำคัญ เช่น การผ่อนปรนกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และการพัฒนาเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

๒.๖.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๖.๒.๑ จากข้อมูลที่ภาคเอกชนโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยได้ไปพบกับผู้แทนของรัฐบาลญี่ปุ่น พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของญี่ปุ่นสนใจจะมาลงทุนในประเทศไทย แต่ยังไม่มีความมั่นใจเกี่ยวกับความขัดแย้งภายในประเทศไทย และประเด็นที่เป็นห่วงมากคือเรื่องแรงงานโดยกังวลว่าประเทศไทยจะไม่สามารถตอบสนองตามความต้องการได้ ซึ่งทางสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยได้แจ้งไปว่าทางภาคเอกชนญี่ปุ่นควรมีการรวบรวมข้อมูลความต้องการแรงงานของภาคเอกชนในระยะ ๕-๑๐ ปีข้างหน้าให้ชัดเจน แล้วนำมาเสนอต่อรัฐบาลไทย เพื่อทางประเทศไทยจะได้จัดทำแผนหรือแนวทางรองรับต่อความต้องการได้ ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องมีแนวทางรองรับในการดูแล SMEs ของไทยด้วย

๒.๖.๒.๒ ปัญหาด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นที่มีปัญหา
มากในขณะนี้ คือ ในอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งปัจจุบันมีการดึงแรงงานมาจากอุตสาหกรรมอื่น ทั้งนี้ตาม
ข้อตกลง JTEPA ที่มีการลดภาษีรถยนต์ให้ได้กำหนดไว้ว่าญี่ปุ่นจะต้องพัฒนาแรงงานในอุตสาหกรรม
ยานยนต์ให้กับไทย แต่ที่ผ่านมายังไม่มีการดำเนินการซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการเร่งรัดไปแล้ว
ขณะเดียวกัน กระทรวงอุตสาหกรรมได้ร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงแรงงานในการ
พัฒนาแรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ซึ่งคาดว่าจะช่วยให้สถานการณ์ดีขึ้น

๒.๖.๒.๓ จากข้อมูลการสำรวจทางด้านตลาดส่งออกที่มี
แนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะตลาดในประเทศอินเดีย แต่ข้อตกลงเจรจาทางการค้าระหว่างประเทศไทยกับ
ประเทศอินเดียยังมีประเด็นที่ไม่คืบหน้าในหลายเรื่องโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมยานยนต์ และหาก
กระทรวงพาณิชย์สามารถเร่งเจรจาได้ก็จะทำให้สามารถขยายฐานการผลิตในประเทศไทย ซึ่งจะนำไปสู่
การใช้ประโยชน์จากข้อตกลงจากเขตการค้าเสรีได้มากขึ้น

๒.๖.๒.๔ จากการคาดการณ์ความต้องการแรงงานคาดว่าจะ
ในอีก ๕ ปีข้างหน้าจะมีความต้องการแรงงานประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน โดยจะเป็นแรงงานในระดับ ปวช.
และ ม. ๓ ประมาณร้อยละ ๖๐ ระดับ ปวส. ร้อยละ ๒๕ และระดับปริญญามากกว่าร้อยละ ๑๐ ซึ่งมี
ตำแหน่งงานที่ต้องการหลักๆ ได้แก่ ช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ สำหรับการพัฒนาศูนย์กลางได้มี
ความร่วมมือกับหลายหน่วยงานในการเสริมสร้างทักษะ และพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของ
ตลาดแรงงานโดยมีการปรับหลักสูตร และการเข้าฝึกอบรมจริงในโรงงาน ซึ่งหากภาครัฐให้การสนับสนุน
โครงการดังกล่าวอย่างต่อเนื่องก็จะช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนแรงงานได้

๒.๖.๒.๕ ประเด็นที่นักลงทุนญี่ปุ่นมีการเรียกร้องมาโดย
ตลอด คือ เรื่องกฎหมายต่างด้าว ซึ่งเรียกร้องให้มีการเปิดการเจรจากับจีนมาโดยตลอด แต่ปัญหาคือ
ไม่สามารถระบุปัญหาที่ชัดเจนหรือข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงได้ว่าจะให้เปิดเจรจาในประเด็นใด ดังนั้น ถ้ายัง
ไม่สามารถระบุปัญหาที่ชัดเจนได้ ควรใช้ช่องทางที่มีอยู่ในปัจจุบันคือกระบวนการของกฎหมายต่างด้าวซึ่ง
จะมีการทบทวนปีละครั้งอยู่แล้ว

๒.๖.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบผลการสำรวจแนวโน้มทางเศรษฐกิจของบริษัทร่วมทุน
ญี่ปุ่นในประเทศไทย ประจำปีครั้งที่สี่หลังของปี ๒๕๕๓ ขององค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น
(JETRO)

๒.๗ ความคืบหน้ามาตรการเร่งด่วนและมาตรการเสริมเพื่อส่งเสริมการ
ลงทุนในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศไทย สศช. ได้รายงานเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ
กรอ. ทราบ โดยมีความเป็นมา สำคัญ และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๗.๑ ความเป็นมา

๒.๗.๑.๑ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ คณะรัฐมนตรีมีมติ
เห็นชอบตามมติคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่
๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ที่มอบหมายให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็น

/หน่วยงาน...

หน่วยงานเจ้าภาพและประสานกับกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการพิจารณาความเหมาะสมของข้อเสนอมาตรการเร่งด่วนและ มาตรการเสริมเพื่อส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศไทยตามข้อเสนอของ คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) และให้นำผลการพิจารณากลับมาเสนอคณะกรรมการ กรอ. ภายใน ๒ เดือน

๒.๗.๑.๒ ต่อมากระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดย สนช. ได้นำสรุปผลการประชุมหารือระหว่างภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการ ร่วมภาครัฐและเอกชนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (กรอ.วท.) โดยที่ประชุมมีมติให้ปรับแผนที่นำทาง แห่งชาติฯ ระยะที่ ๒ เป็นช่วงปี ๒๕๕๔-๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้จัดทำมาตรการส่งเสริมการลงทุนใน อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนโครงการต้นแบบอย่างเป็นรูปธรรมภายในปี ๒๕๕๖ และการลงทุนเชิงพาณิชย์ภายในปี ๒๕๕๘ และให้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ ต่อไป

๒.๗.๒ สารสำคัญ

สศช. รายงานความคืบหน้ามาตรการเร่งด่วนและมาตรการ เสริมเพื่อส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศไทยว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ได้นำเสนอแนวทางการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศไทย ที่ได้ ปรับแก้ไขตามความเห็นของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (กรอ.วท.) ต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบด้วยแล้ว ดังนี้

๒.๗.๒.๑ ประเด็นเสนอเพื่อขอความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี

๑) แนวทางการส่งเสริมการลงทุนใน อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศไทย ประกอบด้วย (๑) จัดตั้งโรงงานนำร่อง (Pilot Plants) ที่ สามารถดำเนินการผลิตได้ภายใน ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๖) (๒) ดำเนินตามแผนที่นำทางแห่งชาติการ พัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๕) เพื่อให้สามารถรองรับการลงทุนเชิง พาณิชย์ภายในปี ๒๕๕๘ (๓) มาตรการเสริม ๕ ด้าน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนเชิงพาณิชย์ภายในปี ๒๕๕๘

๒) มอบหมายหน่วยงานที่กำหนดไว้ตามแผนที่ นำทางแห่งชาติการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘) ดำเนินการ ทำความตกลงในรายละเอียดกับสำนักงบประมาณ และดำเนินการให้เกิดผลทางปฏิบัติต่อไป

๓) มอบหมายสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สนช.) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการแปลงแนวทางการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศไทย ไปสู่การ ปฏิบัติและสรุปผลรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเป็นระยะ

๒.๗.๒.๒ ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย กระทรวงการคลัง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย
กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปรมาณู และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ โดยมีประเด็นความเห็นที่สำคัญ ได้แก่

๑) กระทรวงการคลัง เห็นว่าการให้สิทธิ
ประโยชน์เป็นการทั่วไปในการให้หักค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีได้เป็น ๒ เท่าของ
ค่าใช้จ่ายจริงเป็นการเหมาะสมแล้ว หากเพิ่มเป็น ๓ เท่า จะเป็นการสร้างความไม่เป็นธรรมต่อบริษัทใน
อุตสาหกรรมอื่น

๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นว่าการ
จัดตั้งโรงงานนำร่องเพื่อผลิตสารตั้งต้นพลาสติกชีวภาพภาครัฐร่วมเอกชนควรมีการกำหนดขนาดกำลัง
การผลิตให้ชัดเจน รวมทั้งมีการจัดทำรายละเอียดรูปแบบการดำเนินธุรกิจ และการศึกษาวิเคราะห์ความ
เป็นไปได้ของโครงการด้วย

๓) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม เห็นว่าในระยะเริ่มต้นควรเน้นไปสู่การพัฒนาพลาสติกสลายตัวได้ทางชีวภาพ
(Compostable Plastic) ซึ่งใช้วัตถุดิบที่ได้จากทรัพยากรที่ปลูกขึ้นใหม่ทดแทนได้ เช่น อ้อย เป็นต้น

๔) กระทรวงอุตสาหกรรม เห็นว่าควรให้
สถาบันพลาสติกและหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนา
อุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพด้วย เพื่อให้นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมพลาสติกในภาพรวมของ
ประเทศสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน และเน้นพัฒนาเม็ดพลาสติกชีวภาพ PLA (Polylactic Acid) ที่มี
คุณสมบัติที่ดีเทียบเท่าหรือสูงกว่าเม็ดพลาสติกชีวภาพที่มีการนำเข้าอยู่ในปัจจุบัน

๕) สศช. เห็นควรให้มีการจัดทำแผนความ
ต้องการใช้วัตถุดิบและกำหนดขอบเขตการดำเนินงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนไว้ให้ชัดเจน เพื่อ
ไม่ให้เกิดการแย่งชิงวัตถุดิบและเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานระหว่างภาครัฐและเอกชน

๒.๗.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบความคืบหน้ามาตรการเร่งด่วนและมาตรการเสริมเพื่อ
ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพในประเทศไทย

๒.๘ ผลการศึกษาเบื้องต้นศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมของพื้นที่
มาบตาพุด สศช. ได้รายงานความคืบหน้าเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. ทราบ โดยมีสาระสำคัญ
ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๘.๑ สาระสำคัญ

สศช. รายงานผลการศึกษาเบื้องต้นศักยภาพในการรองรับ
อุตสาหกรรมของพื้นที่มาบตาพุด ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องจากมติคณะกรรมการประสานงานและ

ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี (ปคค.) เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้มอบหมายให้ สศช. เป็นหน่วยงานหลักในการจัดประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงพลังงาน เพื่อดำเนินการศึกษา ศักยภาพของพื้นที่มาบตาพุดในภาพรวมสำหรับการรองรับอุตสาหกรรมในอนาคต ซึ่ง สศช. ได้ดำเนินการ ศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมของพื้นที่มาบตาพุด (Carrying Capacity) แล้วเสร็จและได้นำเสนอต่อคณะกรรมการ รศก. พิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๔ ม.ค. ๒๕๕๔ สรุปผลการศึกษาเบื้องต้นศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมของพื้นที่ มาบตาพุดและมติคณะกรรมการ รศก. ต่อผลการศึกษาของ สศช. ได้ดังนี้

๒.๘.๑.๑ สรุปผลการศึกษาเบื้องต้นศักยภาพในการ รองรับอุตสาหกรรมของพื้นที่มาบตาพุด

๑) ศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมของ พื้นที่มาบตาพุดเบื้องต้น (๑) ด้านกายภาพ ยังมีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมได้ มี ปริมาณน้ำเพียงพอรองรับต่อความต้องการใช้ของทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการอุปโภคบริโภค และโครงสร้างพื้นฐานยังมีขีดความสามารถในการให้บริการได้อย่างเพียงพอ (๒) ด้านนิเวศวิทยา ผลการ ตรวจวัดค่ามลพิษในบรรยากาศอาจสรุปได้ว่ายังคงมีปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่ายประเภทเบนซีน ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน และ ๑,๓-บิวทาไดอิน ซึ่งมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ยรายปี และอาจทำให้มี ผลกระทบต่อชุมชนในระยะต่อไป และ (๓) ด้านสังคม ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่ในพื้นที่ อำเภอมะนัง จ.ระยอง และพื้นที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด โดยเปรียบเทียบกับเมืองอุตสาหกรรมของ ต่างประเทศ (เช่น เมืองโกเบ ประเทศญี่ปุ่น และเมืองอูลซาน ประเทศเกาหลี) พบว่า ยังอยู่ในระดับที่ ยอมรับได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประชากรและประชากรแฝงในพื้นที่ จ.ระยอง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จึงมี ความจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่ดี

๒) ข้อเสนอแนะทางการดำเนินงานในระยะต่อไป

(๑) กำหนดประเภทอุตสาหกรรม/ กิจกรรมที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยเฉพาะสารอินทรีย์ระเหยง่าย ที่ยังมีปัญหาในการควบคุมมิให้เกิน มาตรฐาน โดยกรมควบคุมมลพิษเป็นหน่วยงานหลักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ ดำเนินการลดและกำจัดมลพิษ ด้วยการสนับสนุนด้านสินเชื่อ ให้สิทธิพิเศษด้านการลงทุนสำหรับกิจกรรม การควบคุมและลดมลพิษให้แก่โรงงาน/กิจการทั้งที่มีอยู่เดิมและผู้ประกอบการรายใหม่ เพื่อให้มีการ ปรับเปลี่ยนเป็นระบบปิดหรือเทคโนโลยีที่ดีที่สุดในเวลาที่รวดเร็ว โดยกระทรวงการคลังและกระทรวง อุตสาหกรรม

(๓) ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการอนุมัติ อนุญาต การลดและขจัดมลพิษ ให้มีความรวดเร็ว และสนับสนุนให้มีการออก กฎหมายสำหรับควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากแหล่งกำเนิดที่ยังไม่มีมาตรฐานควบคุม โดยกระทรวง อุตสาหกรรมและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

/(๔) เร่งประเมิน...

(๔) เร่งประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ จังหวัดระยอง เพื่อศึกษาศักยภาพและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมพื้นที่จังหวัดระยอง และเสนอแนะแนวทางเลือกที่เหมาะสมบนพื้นฐานการยอมรับของประชาชนและศักยภาพการรองรับของพื้นที่ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๕) จัดตั้งกลไกระดับพื้นที่ “ศูนย์อำนวยการฟื้นฟูสภาพพื้นที่มาบตาพุดที่จังหวัดระยอง” โดยให้กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงมหาดไทย จัดทำรายละเอียดของอำนาจหน้าที่และการจัดตั้งศูนย์อำนวยการฯ และนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการ รศก. พิจารณา

๒.๘.๑.๒ มติคณะกรรมการ รศก.

๑) รับทราบผลการศึกษาเบื้องต้นศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมของพื้นที่มาบตาพุด ตามที่ สศช. เสนอ

๒) มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นและข้อสังเกตของคณะกรรมการ รศก. ไปประกอบการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้กรมควบคุมมลพิษเป็นหน่วยงานหลักร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดประเภทอุตสาหกรรม/กิจกรรมที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยเฉพาะสารอินทรีย์ระเหยง่ายแล้วเสร็จภายใน ๒ สัปดาห์

(๒) ให้กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน) พิจารณาทบทวนนโยบายและมาตรการการส่งเสริมการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรม/กิจกรรมประเภทต่างๆในพื้นที่มาบตาพุด ซึ่งนโยบายดังกล่าวจะต้องส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรม/กิจกรรมใหม่ที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ หรืออุตสาหกรรม/กิจกรรมเดิมที่ใช้เทคโนโลยีในการลดมลพิษ โดยเฉพาะสารอินทรีย์ระเหยง่าย

(๓) ให้กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอนุมัติ อนุญาต การลดและขจัดมลพิษ และสนับสนุนให้มีการออกกฎหมายสำหรับควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากแหล่งกำเนิดที่ยังไม่มีมาตรฐานควบคุม

(๔) ให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเร่งประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ จังหวัดระยอง เพื่อศึกษาศักยภาพและประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมพื้นที่จังหวัดระยอง และเสนอแนะแนวทางเลือกที่เหมาะสมบนพื้นฐานการยอมรับของประชาชนและศักยภาพการรองรับของพื้นที่

๓) เห็นชอบให้มีศูนย์อำนวยการระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดระยองเป็นประธาน ผู้แทนระดับสูงที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาอุตสาหกรรมในมาบตาพุดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

/และการนิคม...

และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ปฏิบัติงานประจำที่ศูนย์อำนวยการระดับพื้นที่ อย่างน้อย ๓ ปี เพื่อทำหน้าที่ (๑) ควบคุมให้มีการดำเนินการตามมาตรการควบคุมมลพิษอย่างเข้มงวด (๒) กำกับให้โรงงาน/กิจการทุกประเภทมีการปฏิบัติตามมาตรการ EIA กฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด (๓) สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายระหว่างชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นักวิชาการและภาครัฐ เพื่อเฝ้าระวังมลพิษ (๔) ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานให้ทุกภาคส่วน และ (๕) แก้ไขปัญหาการปนเปื้อนมลพิษทางอากาศและทางน้ำ รวมถึงปัญหาด้านสาธารณสุขและการศึกษา และรายงานต่อคณะอนุกรรมการติดตามรายงานผลการแก้ไขปัญหาในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียงซึ่งมีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เพื่อดำเนินการติดตามแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ต่อไป

ทั้งนี้ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงมหาดไทย จัดทำรายละเอียดของอำนาจหน้าที่และการจัดตั้งศูนย์อำนวยการฯ และนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการ รศก. พิจารณา

๒.๘.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๘.๒.๑ กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการ รศก. เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ แล้วในหลายเรื่อง เช่น (๑) คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีการพิจารณาหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนแล้ว (๒) ได้เชิญผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจำนวน ๓๖ โรงงาน มาร่วมกันในการปรับลดสารอินทรีย์ระเหยง่ายทั้ง ๓ ประเภท ได้แก่ เบนซีน ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน และ ๑,๓-บิวทาไดอิน เพื่อให้โรงงานจัดทำแผนลดมลพิษและเสนอให้กระทรวงทราบ (๓) การเตรียมออกประกาศกระทรวงเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการตรวจสอบและควบคุมการรั่วซึมของสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากอุปกรณ์ในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งคาดว่าจะสามารถดำเนินการได้ภายในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และ (๔) การดำเนินโครงการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจังหวัดระยอง การปรับปรุงมาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรม/กิจกรรมประเภทต่างๆ ในพื้นที่มาบตาพุด โดยเฉพาะอุตสาหกรรม/กิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษนั้นมีความคืบหน้าเป็นลำดับ

๒.๘.๒.๒ ภาคเอกชนขอบคุณรัฐบาลที่ได้แก้ไขปัญหาหลักของมาบตาพุดไปแล้วหลายเรื่องแล้ว สำหรับเรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการคือการปรับปรุงผังเมืองรวมมาบตาพุด ซึ่งยังมีขั้นตอนค่อนข้างมากโดยเฉพาะการทำประชาพิจารณ์ ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (คณะกรรมการ ๔ ฝ่าย) เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา ได้มีการเสนอว่ายังไม่สามารถวางผังเมืองในพื้นที่ทะเลได้ เนื่องจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ยังไม่ได้ส่งข้อมูลแผนแม่บทการใช้ประโยชน์ที่ดินและการพัฒนาบนพื้นที่ถมทะเลให้ ซึ่ง กนอ. ได้ชี้แจงว่าได้จัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้กับบริษัทที่ปรึกษาที่ดำเนินการศึกษาเพื่อจัดทำผังเมืองรวมมาบตาพุดไปเรียบร้อยแล้ว

๒.๘.๒.๓ ผลการตรวจสอบสุขภาพประชาชนในพื้นที่มาบตาพุด พบว่ามีผู้เจ็บป่วยประมาณร้อยละ ๓ หรือประมาณ ๓๐๐ คนจากการตรวจ ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขไม่สามารถยืนยันได้ว่าเป็นผู้ที่เจ็บป่วยจากผลกระทบจากภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ภาคเอกชนมีความเห็นว่าการเก็บข้อมูลผลการตรวจสอบสุขภาพต้องมีความชัดเจนเพราะผลการตรวจเลือดอาจเกิดได้จากหลายสาเหตุ และเป็นหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขที่จะต้องเร่งหาวิธีดำเนินการตรวจให้ชัดเจน

๒.๘.๒.๔ การแก้ไขปัญหาขยะในพื้นที่มาบตาพุด ซึ่งรัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณจากแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งจำนวน ๒๗๐ ล้านบาท เพื่อขนย้ายขยะจากเทศบาลมาบตาพุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบันยังไม่สามารถดำเนินการได้ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนโครงการเป็นการปิดหลุมขยะเดิมอย่างถูกหลักวิชาการและสร้างโรงคัดแยกขยะพร้อมหลุมกลบขยะในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองแทน ซึ่งจะต้องมีการศึกษาข้อมูลสภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบันไว้อย่างละเอียดเพื่อเป็นบรรทัดฐานสำหรับเปรียบเทียบข้อมูลในอนาคตหลังจากที่ดำเนินการรองรับขยะแล้ว

๒.๘.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบรายงานผลการศึกษาเบื้องต้นศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมของพื้นที่มาบตาพุด และให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยทำหนังสือพร้อมหลักฐานการส่งข้อมูลแผนแม่บทการใช้ประโยชน์ที่ดินและการพัฒนาบนพื้นที่ถมทะเลให้กับคณะกรรมการ ๔ ฝ่ายด้วย

๒.๙ การดำเนินการตามมติคณะกรรมการ กรอ. ของกรมศุลกากร สศช. ได้รายงานความคืบหน้าเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. ทราบ โดยมีสาระสำคัญ และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๙.๑ ความคืบหน้า

สศช. ได้รายงานผลการดำเนินการของกรมศุลกากร ตามมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

๒.๙.๑.๑ ความคืบหน้าแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาองเรือพาณิชย์ไทย

๑) มติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ รับทราบความคืบหน้าแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาองเรือพาณิชย์ไทย ทั้งมาตรการด้านภาษีและมาตรการสนับสนุนด้านการเงิน สำหรับมาตรการลดอัตราภาษีนำเข้าเรือสินค้าทั่วไปขนาด ๑,๐๐๐ ตันกรอส หรือต่ำกว่า จากอัตราร้อยละ ๑๐ ลงเหลือร้อยละ ๑ ซึ่งตามมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ ได้มอบหมายให้กระทรวงการคลังโดยกรมศุลกากร เร่งรัดพิจารณามาตรการดังกล่าว

๒) ความคืบหน้า กรมศุลกากรอยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการยกเว้นอากรสำหรับส่วนประกอบ อุปกรณ์ประกอบ และวัสดุที่นำเข้ามาเพื่อใช้ซ่อมหรือสร้างเรือ หรือส่วนของเรือ ตามประเภทที่ ๗ ภาค ๔ แห่งพระราชกำหนด พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยกรมศุลกากรได้จัดประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว จำนวน ๕ ครั้ง และอยู่ระหว่างดำเนินการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของภาคเอกชน หากได้ข้อยุติจะได้เร่งรัดยกร่างประกาศกรมศุลกากรเพื่อนำเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบและประกาศใช้บังคับต่อไป

๒.๙.๑.๒ นโยบายและมาตรการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์

๑) มติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ มอบหมายให้กระทรวงพาณิชย์เร่งรัดการประกาศนโยบายและมาตรการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ เพื่อให้กระทรวงการคลัง โดยกรมศุลกากรออกประกาศลด/ยกเว้นอากรนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

๒) ความคืบหน้า กรมศุลกากรได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การยกเว้นอากร ลดและเพิ่มอัตราอากรศุลกากรตามข้อผูกพันในความตกลง มาร์ราเขตจัดตั้งองค์การการค้าโลก (ฉบับที่ ๘) ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ เพื่อลดอัตราอากรในโควตา สำหรับกากถั่วเหลืองที่นำเข้าภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO) ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ลงเหลือร้อยละ ๒ เรียบร้อยแล้ว ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งได้ให้ความเห็นชอบนโยบายและมาตรการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ ปี ๒๕๕๔ ตามมติ คณะกรรมการนโยบายอาหาร เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

๒.๙.๑.๓ แนวทางแก้ไขปัญหาการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบอาหารตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

๑) มติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ มอบหมายให้ประธานผู้แทนการค้าไทยประสานกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ในเรื่องของแนวทางการปฏิบัติตามประกาศ ฉบับที่ ๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับเอกชน (ทั้งนี้ ในการอภิปรายความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ กรอ. ได้มีการกล่าวถึงการดำเนินงานของกรมศุลกากร ในกรณีที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบข้อมูลการออกประกาศบัญชีรายชื่อวัตถุดิบอันตราย ทำให้ไม่ได้ขออนุญาตนำเข้า แต่ได้นำเข้าผ่านพิธีการศุลกากร โดยดำเนินการชำระอากรนำเข้าสินค้าวัตถุดิบอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่มีใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗)

๒) ความคืบหน้า เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ กรมศุลกากรได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ๔๑ หน่วยงาน โดยกรมศุลกากรขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดข้อห้าม ข้อจำกัดในการนำเข้า-ส่งออก จัดส่งข้อมูลอนุบัญญัติที่เป็น

ปัจจุบันให้แก่กรมศุลกากรนำลงเผยแพร่ใน Website ของกรมศุลกากร เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้ภาคเอกชนตรวจสอบก่อนการนำเข้า-ส่งออก และเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔ ประชุมร่วมกับหน่วยงานภาคเอกชน ๔๐ หน่วยงาน ซึ่งผลสรุปที่ได้จากการประชุม คือ ให้มี Contact Point เพื่อติดต่อประสานงานและติดตามการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการนำเข้า-ส่งออก ของที่มีข้อห้าม ข้อจำกัด ระหว่างกรมศุลกากรและภาคเอกชน โดยกรมศุลกากรได้มอบหมายให้ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมศุลกากร เป็น Contact Point

๒.๙.๒ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบผลการดำเนินการของกรมศุลกากร ตามมติคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ทั้งนี้ ในเรื่องแนวทางแก้ไขปัญหานำเข้าสินค้าวัตถุดิบตาม พ.ร.บ. วัตถุดิบราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ประชุมได้มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ) เป็นประธานการประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงกลาโหม เพื่อหาหรือแนวทางแก้ไขปัญหานำเข้าสินค้าวัตถุดิบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการกำหนดหน่วยงานที่เป็น Contact Point ให้ชัดเจน โดยให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ แล้วนำเสนอคณะกรรมการ กรอ. พิจารณาต่อไป

๓. ข้อเสนอของส่วนราชการ

- ๓.๑ รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔
- ๓.๒ เห็นชอบผลการพิจารณาและมติของคณะกรรมการ กรอ. รวม ๖ เรื่อง ดังนี้
 - ๓.๒.๑ ผลการดำเนินงานของคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ และส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา
 - ๓.๒.๒ ผลการดำเนินงานของคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
 - ๓.๒.๓ บทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในแผนปฏิบัติการปฏิรูปประเทศไทย
 - ๓.๒.๔ แนวทางและมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้โดยสารและนักท่องเที่ยว ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ
 - ๓.๒.๕ สรุปผลการศึกษาเบื้องต้นศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมของพื้นที่มาบตาพุด
 - ๓.๒.๖ การดำเนินการตามมติคณะกรรมการ กรอ. ของกรมศุลกากร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัตินำเสนอ
คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ



(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ

สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๓๓๓๓ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๑๘๒๑

E-mail chuwit@nesdb.go.th